

Hænder til tredje Behandling. Nu vide vi alle, hvad det betyder at tage Forbehold ved anden Behandling til tredje. Det betyder, at de Poster, man tager Forbehold overfor, vil man overveje, idet man ved tredje Behandling muligvis eller sandsynligvis vil komme med Forslag om enten at ændre dem eller helt at stryge dem, men det betyder aldrig, at man putter Hænderne i Lommen ved tredje Behandling, uden at netop dette er Udtryk for, at man har opgivet sin Tvivl med Hensyn til de Poster, man har taget Forbehold overfor. Men altsaa de Herrer Radikale tog deres Forbehold ved anden Behandling, og for saa vidt var den Positur, de stillede sig i, i fuld formel Orden. Socialdemokraterne mødte fremdeles med deres Forslag om 3—4 Mill. Kr. Nedsættelser, men disse Forslag blev forkastede, det ene efter det andet, fordi det var en for gennemskuelig Politik og en daarlig Taktik, som det ærede Medlem fra Ringsted havde sagt, hvad vi fremdeles vare enige med ham i. De blev forkastede med 53 Stemmer mod 12 eller 59 Stemmer mod 13, alt efter de forskellige Afdelinger, hvori Afstemningerne faldt. De Radikale stemte ikke for disse Nedsættelser, de vare endnu ikke modne til at tage Del i det, de have betegnet med de haanske Ord: en gennemskuelig Politik. De stod paa deres Forbehold til tredje Behandling, men de kom aldrig videre. Ved tredje Behandling erklærede det ærede Medlem fra Ringsted, den nuværende højtærede Konseilspræsident, at han og hans Venner vilde afholde sig fra at stemme over §§ 22 og 23. Hvorfor? Fordi, sagde han, der paa § 23 skjulte sig en militær Udgiftsforøgelse. Denne militære Udgiftsforøgelse hidrørte fra den Lønningslov, jeg før strejfede, til Løjtnanter, Officierer, Korporaler og menige. Denne Lønningslov skjulte sig paa § 28, derfor maatte det ærede Medlem fra Ringsted og hans Venner vende sig mod §§ 22 og 23 og stemme mod dem. Det lød overordentlig drabeligt, men der er den lille Fejl derved, som ærede Medlemmer, naar de tænke sig om, ville se, nemlig, at ved tredje Behandling stemme vi ikke om Finanslovens enkelte Paragraffer. Dette drabelige Tilsagn om at stemme mod §§ 22 og 23 til tredje Behandling var altsaa kun et Knips i Luften. Resultatet blev, at de Herrer, som tog Forbehold ved anden Behandling, puttede ved tredje Behandling Hænderne i Lommen og forholdt sig neutrale.

Som de optraadte ved denne anden Behandling, have de gjort det hvert eneste

Aar siden. De have ingen Sinde stillet positive Forslag om Nedsættelser, ingen Sinde have de stemt mod de Forslag, der have været stillede frem til Afgørelse her i Tinget. Tværtimod, Gang efter Gang have de sammen med Socialdemokraterne og Højre og de 3 andre Venstregrupper indstillet Forslag til Tinget om Forhøjelse Punkt for Punkt og Post for Post. I Finansudvalget have de taget denne Stilling, men naar de kom ned i Tinget, erklærede de, at de vilde ikke stemme over deres egne Forslag. Se, mine Herrer, det er Taktikken fra de Radikale i den sidste 4-Aarsperiode. Men den Taktik har ingen Sinde imponeret mig, og det undrer mig, at den højtærede Indenrigsminister, der ellers fremhæves for sin Koldsindighed og Overlegenhed, kunde stramme sig op til saa berømmende Udtalelser som dem, vi hørte forleden Dag, at de Radikale havde siden 1905 indtaget en Holdning, der viste den rette Vej.

Jeg ønsker fremdeles at faa paavist for det første, hvorledes den højtærede Indenrigsminister kom til sin Stigning af 6 til 7 Mill. Kr., og dernæst at faa paavist, hvor de Radikale paa effektiv Maade have sat sig imod Militærudgifternes Stigning, baade den Stigning, her er Tale om, og de andre. Hvis vi skulle føre Diskussionen paa et Grundlag, som vi kunne være nogenlunde tjente med, og jeg havde nær sagt, som vi kunne være bekendt overfor den Offentlighed, som lytter til vore Taler, maa de Herrer møde frem og vise Punkt for Punkt, hvad de have modsat sig og villet hindre. At de have sagt „Stemmer ikke“, er ikke Udtryk for en Modstand, det er Udtryk for en vis Lunkenhed, det kan ogsaa være Udtryk for en vis, jeg tør ikke sige Fejghed, men noget i Retning af ikke at ville være bekendt at stemme for det, man gerne ser gennemført.

Saa er der i de Udtalelser, der ere faldne i Dag, enkelte Ting, der give mig Anledning til nogle Bemærkninger. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at det nuværende Ministerium maatte tage den vanskelige Opgave op at træde ind i Baner, der ikke vare deres. Det er meget rigtigt, det kan være meget vanskeligt for dem at træde ind i den Bane, der laa afstukken for dem. Det er saa meget mere vanskeligt, som den Bane, der er deres, er ret fuld af Kurver. Paa den Bane, de hidtil have passeret, have de fremøvet en Gangart, som det er vanskeligt nok at tilpasse til de nye Baner, som de ved Tilfældets Gunst eller Ugunst ere blevne nødte til at træde ind i. Lad mig